

BYMISJONEN

side 15

**PÅSKEPROGRAM
OG VÅRENS
GUDSTJENESTER**

side 16-17

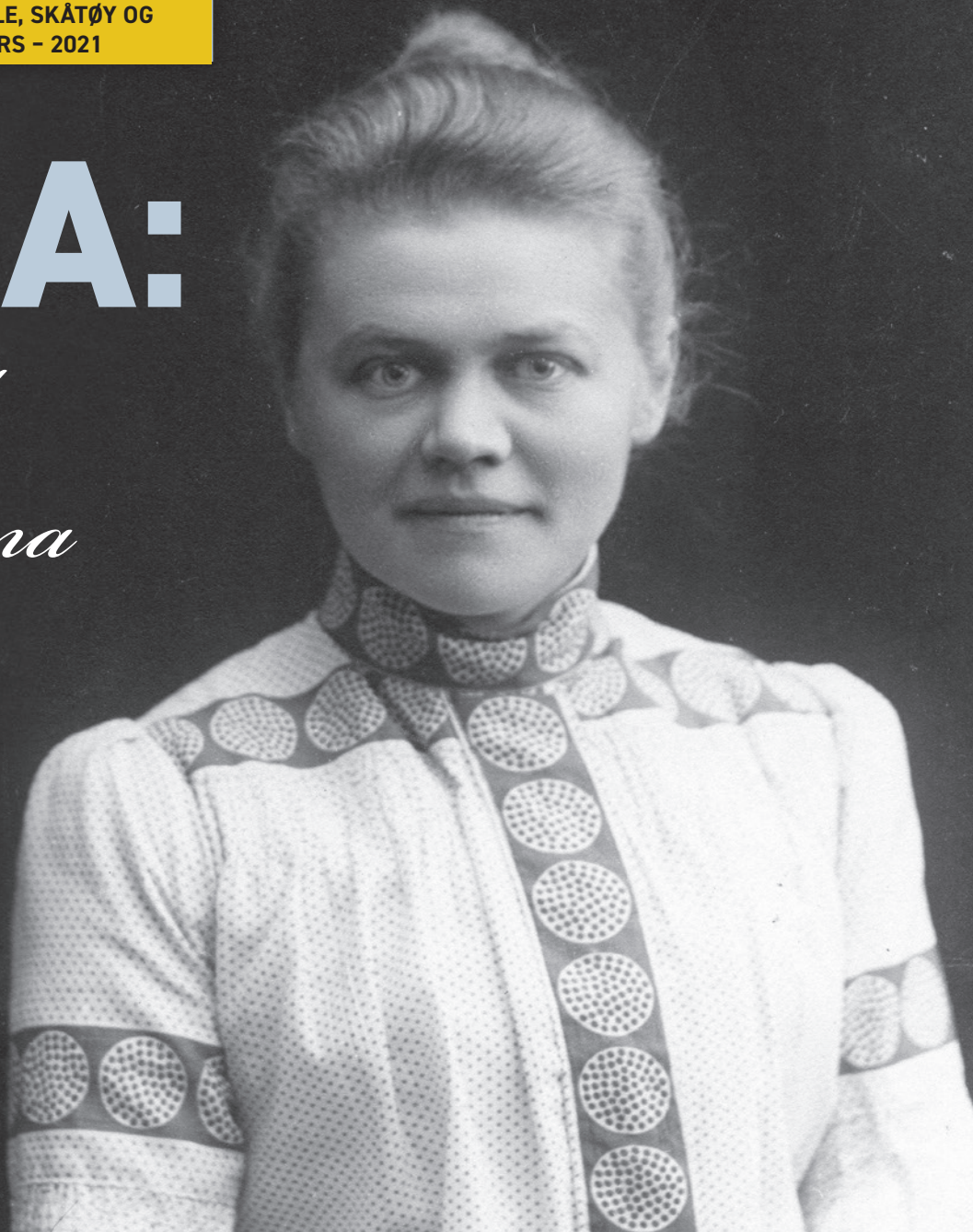
PÅSKEANDAKTEN

side 20

TEMA:

*Bodil
Katharina
Biørn*

side 2-13

SKAGERRAK SPAREBANK

Bodil Katharina

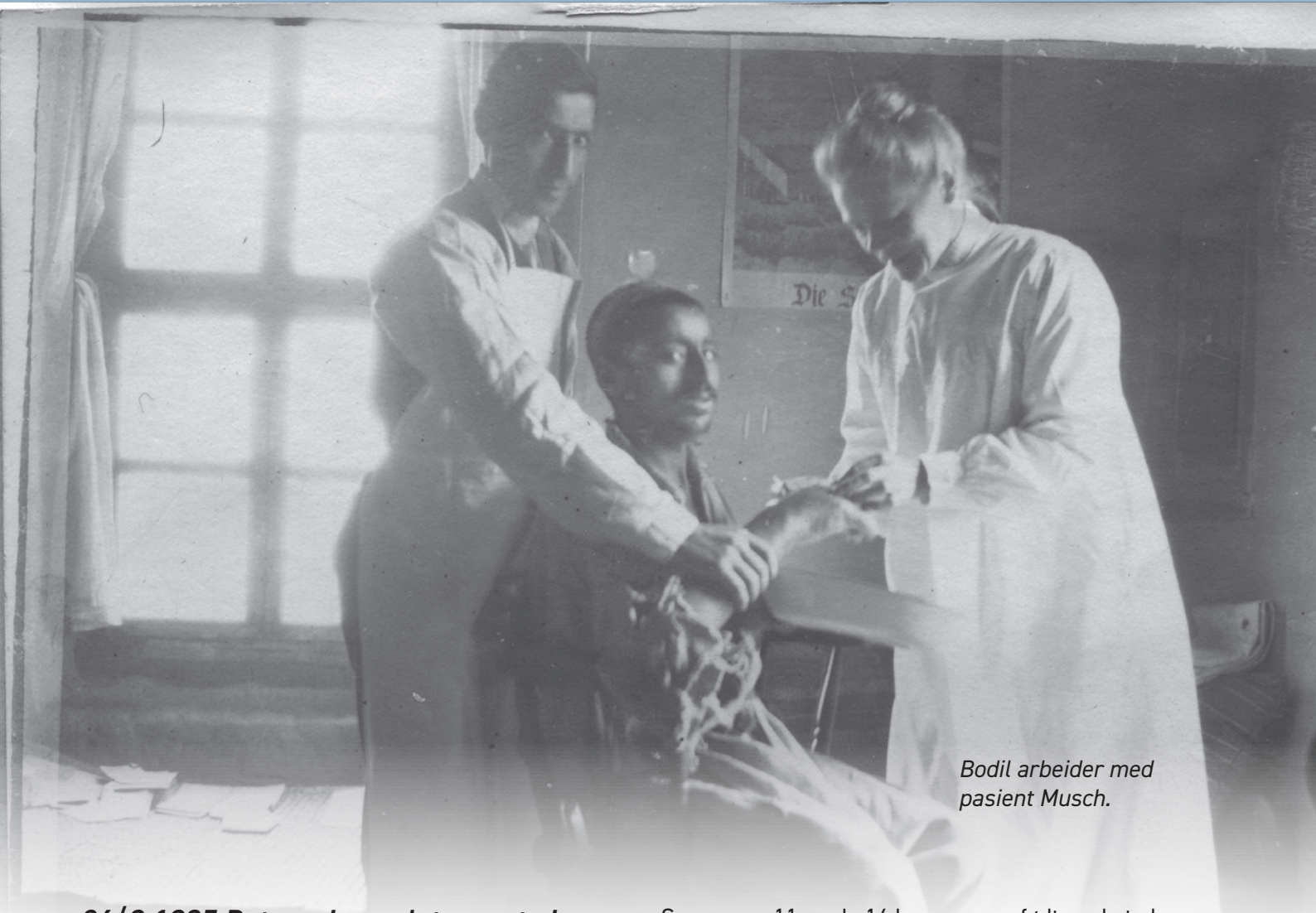
Bodil Katharina Biørn

I slutten av januar i år var det 150 år siden Kragerøkvinnen Bodil Biørn ble født. Hennes innsats for det armenske folket er vel kjent for alle i Kragerø, og med god grunn har mange hevdet at Bodil Biørn er Norges kvinnelige svar på Fridtjof Nansen.

«Vi snakkes» ønsker å hedre Bodil Biørn ved å gjøre denne utgaven av bladet til et temanummer, der vi setter et særlig fokus på henne og hennes innsats. Vi har vært heldige og fått svært kompetente mennesker til å skrive i bladet: Jussi Biørn, barnebarn av Bodil, - Harald Bothner, kultursjef i Kragerø og «Bodil-venn», - Kåre Preben Hegland, tidligere ordfører med sterkt Bodil – og Armenia-engasjement. Vi takker skribentene hjerteligst for artiklene de har skrevet, og ønsker leserne lykke til med lesninga om en storartet kvinne, et ekte medmenneske, Bodil Katharina Biørn.

Olav A D

Biørn (27.01.1871 – 22.07.1960)

Bodil arbeider med pasient Musch.

«26/8.1905 Det var ingen let sag at sige mit hjem og alle mine kjære farvel for at drage saa langt bort, men Han som har elsket os med en evig kjærlighet, Han hjalp forunderlig, det er saa trygt at vide seg i Hans haand.»

Dette er de aller første første linjene i Bodils dagbok da hun er på vei til sitt arbeidsted i Tyrkisk Armenia. Reisen gikk med dampskip fra kristiania til Danmark, tog gjennom Europa til Istanbul (Konstantinopel) så med dampskipet Daphne til Alexadrette innerst i Middelhavet i Syria. Hun skriver ned sine tanker under reisen og krydrer sidene med bibelsitater. Siste del av reisen, er med hestevogn og så med hest og sidesal de to siste dagene Det var blitt 31. oktober da de ankom misjonstsjonen i Marash.

Bodil ble født inn i en rikmannsfamilie i Kragerø i 1871.

Som en av 11 av de 14 barn moren fødte vokste hun opp i et hjem der hyppige utenlandsbesøk fra nær sagt hele Europa var vanlig. Familiefirmaet hadde tjent sin formue på skipsfart og tømmereksport og deltatt i den korte men lukrative Is-eksporten. Faren Henrik hadde utvidet firmaet kraftig i sin levetid. Moren Caroline var prestedatter fra Tyskland og hadde stor innflytelse på Bodils livsvalg. Huset familien overtok etter farmor var opprinnelig bygget etter tegninger av arkitekt Langlet. Langlet hadde også tegnet Stortingsbygningen. Huset ble vesentlig ombygget og utvidet med en etasje og to fløyer og fikk til sammen 41 rom. 3 tjenere sørget for husholdet.

Da Kong Oscar II besøkte Kragerø i 1891 ble han motatt i familiens hus. Der spiste han visstnok lunch. Serviset som ble innkjøpt til anledningen hadde motiv av bjørnebær og var beregnet til 140 gjester. Historien forteller det ble et kortvarig besøk og serviset ble i ettertid fordelt på arvingene. Familiens hust er i dag Kragerøs rådhus.

Bodil Katharina Biørn

Bodil på hest.

Bodil vokste opp i en patriarkalske familie, men i motsetning til kanskje mange andre familier på den tiden, fikk barna sitte ved det samme bord som de voksne under selskaper og utenlandsbesøk. Det var vanlig med 20 mennesker til bords. Det var kanskje derfor Bodil ikke hadde noen hemninger og ikke følte seg ubekvem da hun senere i livet skulle konfrontere og forhandle med militære sjef, ordførere og guvernører på et fremmed språk. Hennes far hadde et kallenavn på henne, «Villkatt» og en av hennes medarbeidere i Tyrkia, Svenske Alma Johansso, beskrev henne som en som trives i eget selskap, var enerådende, og omtalte henne som «kommandanten».

Etter skolegang i Kragerø og Oslo skulle Bodil studere musikk og sang og ble sendt til Berlin. Imidlertid fant hun ut etter 2 år studier at det ikke var et liv hun ønsket seg. Kvinner i den rike klassen hun tilhørte hadde egentlig ikke så mange valg. De skulle gifte seg innen samme samfunnsklasse, og så føde barn og bestyre hjemmet. Bodil forlot studiene i Berlin og valgte å utdanne seg som sykepleier. Hun fikk et sterkt kall om å søke «frelse» gjennom å yte barmhjertighet gjennom handling og ikke bare ord. Hun fikk sin utdannelse bla. som diakonissesykepleier. Imidlertid lot hun seg ikke ordinere da det ville ha fratatt henne muligheten til

Bodil som ung sykepleier i Berlin.

selv å velge arbeidssted. Hun reiste tilbake til Berlin og arbeidet i klinikk der hun fikk arbeide både som operasjonssykepleier, fødsler m.m. Forfølgelsene av armenerne på 1890-tallet førte til at hun meldte seg til tjeneste for Kvinnelig misjonsarbeidere (KMA). Fra 1894 til 1896 ble mellom 100 000 og 250 000 armener massakrert i det osmanske riket, og KMA var en av tallrike misjonsorganisasjoner som drev hjelpearbeid blant den forfulgte kristne minoritetsbefolkningen. Misjon gav selvstendige sterke kvinner en mulighet til å rive seg løs fra den tidens patriarkalske samfunn. Bodil så den mulighetene og i 1905 reiste Bodil Biørn til Tyrkia. Dette var begynnelsen på en nærmere tretti år lang karriere som nødhjelpsarbeider, sykepleier og misjonær.

Å reise på den tiden var strevsomt og transportmidlet var ofte til hest. Bodils reisehåndbok var «Murrays hand-book Asia Minor, Transcaucasia, Persia etc.» redigert av Major-General Sir Charles Wilson. 1895/1903. Den gav informasjon om de beste reiserutene, avstand i timer eller dager. Antall km. var uvesentlig på den tiden. De gav også råd om hva som var nødvendig og smart å bringe med seg. Den anbefaler en engelsk ridesal, et transportabelt badestamp, en oppblåsbar pute, en stor sekk til å fylle med høy som man kan bruke som

(27.01.1871 – 22.07.1960)

x Fra Mush fortes 40 lastvogne fulde af kvinder og barn til landsbyerne, hvor de blev indespærret i hytterne og brændt levende. En af dem der

Utt drag fra Bodils dagbok.

madrass. Og en stor boks «Keatings insektpudder». Et kokeapparat og tilstrekkelig med te og alchokol, hermetisk kjøtt mm. Da man som regel bare kan få dårlig suppe og en og annen nyskutt fugl å spise på skyssstasjonene.

Bodil reiste mye til landsbyer rundt der hun var stasjonert i Mush. Reisene kunne vare opptil en uke. Hun skrev hele tiden om det hun opplevde, fotograferte og sendte jevnlig brevene med bilder og rapportene til KMA som publiserte det i sine kvartal magasiner. De var blandt de første som tok ibruk fjernsdpasjon for å finansiere bistand. Det hun og de andre misjonærene opplevde var fryktelig. Mange gav opp å reiste hjem. Bodil ble værende også da hennes medarbeidere og barna hun hadde i sin omsorg ble massakrert og innbrent i Mush i juli 1915.

Av de bøker jeg har lest hvor Bodil er beskrevet er boken som offiseren fra Venezuela, Rafael de Nogales, skrev i 1924 den mest fasinerende. Han fikk sin utdanning i Venesuelas militærakademi og siden det da var fred i hans eget land så han mot Europa for arbeid. Der foregikk det en verdenskrig og han så muligheten til en godt betalt jobb som offiser. Han hadde vokst opp i Tyrskland og følte sympati med Tyskerne. Han havnet imidlertid i Tyrkia og fikk arbeid som officer i den Tyrkiske hæren. Gjennom sin karriere så besøkte han også Mush der Bodil drev barnehjem, skole og en klinikk. Han skriver om møte med misjonstasjonen til Bodil og de to skandinaviske kvinnene han møtte der. Han skriver videre om Bodils bekymring og angst for det som skjer. Han skriver også om de fanatiske guvernørene og andre offiserer som beordrer henrettelser og nedslakting av armenerne. De samme berettelsene rapporterer Bodil om i kodede brever hjem til KMA i Norge. Alle brever ble åpnet og kontrollert av de Tyrkiske myndighetene.

Bodil var øyenvitne til massakrene på armenerne i 1915 til 1917. Sammen med danske og svenske kolleger ble hun del av et illegalt nettverk av armenske motstands-

folk og vestlige sympatisører, som organiserte bistand til deporterte armenerne. I årene etter krigen tok Bodil del i det internasjonale flyktningarbeidet i Kaukasus og Midtøsten. Hun ble del av den første generasjon der misjon gikk over til bistand og var med på oppbyggingen av Armenia, Syria og Libanon.

I 1917 reiste hun sammen med sin da 1 1/2 år gamle år gamle armenske adoptivønn Fridtjof tilbake til Norge. Hun ble i Norge i nesten fire år før hun bestemte seg til å reise ut igjen. Denne gangen til den første Armenske republikken. Tusenvis av foreldreløse barn døde av sult. I Alexandropol, dagens Gyumri opprettet hun et norsk barnehjem som hun kalte "Lyskilden" Den første Armenske republikken var dannet og Bodil skrev be-

Bodil på sin hest Olaf.

Bodil Katharina Biørn

En del barn i Musch med sine dukker i 1910.

geistret hjem om hva de hadde fått til. Etter bare noen få år satte det Bolsjevikiske styret en stopper for arbeidet og hun var nødt til å forlate Armenia. Armenia var da blitt en del av det nye Sovjetunionen der kommunismen ikke tillot kristne organisasjoner. Da valgte Bodil å yte bistand blant de mange armenske flyktningene i Aleppo i Syria og ble der og arbeidet fram til 1934 da hun reiste hjem til Norge for godt.

Bodil Biørn var en av mange kvinner som brukte misjonen og bistandsarbeidet til å skaffe seg internasjonal karriere i årene rundt 1900. Hun er en representant for de første generasjoner moderne kvinne, som fulgte et personlig kall og ble en forløper for dagens bistandsarbeidere. Bodil Biørns kunne reise opptil en uke på hesteryggen for å besøke landsbyer å dele ut medisiner og gjøre enklere operasjoner eller assistere ved vanskelige fødsler. Hun var utrolig modig og fryktet ingen ting.

«Søster Bodil,... De maa fortælle hvad De har set dernede, og selv om vore mænd havde været skyldig til at faa en saadan behandling, saa tænk paa, at vore kvinder og barn blev myrdet, brændt og skændet og i

tusenvis kastet i floderne...», skrev et armensk parlamentsmedlem til Bodil.

Da hun ble pensjonist i Oslo, oversatte og publiserte Bodil artikler og brev fra armenske kolleger og venner. Slik fortsatte hun å arbeide for armenerne til hun døde i 1960.

«Jeg hadde aldrig paa den maate kunnet forstaa og føle med armenierne i deres store nød, om jeg ikke hadde gjennomlevet de frygtelige trængsler sammen med dem.»

I de fire årene hun oppholdt seg i Norge etter verdenskrigen, holdt hun foredrag og viste lysbilder om forholdene blant armenerne.

Jeg, barnebarnet Jussi, hadde i Bodil den beste farmor en kunne tenke seg. Jeg visste jo at hun hadde adoptert min far, en armensk gutt på litt mer en 1 år og brakt ham med seg til Norge. Min far Fridtjof giftet seg med en finsk jente i Helsinki i 1939. Der ble min bror Harald ble født i 1943. Familien flyttet til Stocholm der jeg ble i 1945. Vi flyttet til Norge i 1946 og min søster Aino ble født i Oslo i 1950. Der bodde vi i samme leilighet som bestemor Bodil til jeg var 15 år. Hun ble 89 år gammel. Hun var omsorgsfull og passet oss da mor drev frisørsalong. Hun hadde masse tid til å fortelle historier fra armenske barns hverdag. Hun var en farmor som hadde drops og «marie-kjeks» i skapet. Hun var farmor som hadde sine egen husholdning. Hun hadde egen husholderske og en bønneskammel. Hun hadde faste bønnetider i enerom. Da måtte jeg ut av rommet hennes. Hun var også en bestemor som som ikke ville bruke telefon, og som nektet å sitte barnevakt for oss om sønnen Fridtjof og svigerdatteren skulle på kino. Hun likte ikke film. Hun var fast kirkegjenger og jeg gikk med henne. Jeg husker fra min konfirmasjonstid at presten tidlig forlangte 2 høymesser før vi kunne bli konfirmert. Jeg sa «bare 2, jeg har vært på 3 allerede».

Jeg selv skulle bli «godt voksen» før jeg tok tak i min egen historie. Jeg leste hundrevis av dagboksider og dokumenter, fant massevis av bilder. Jeg oppsøkte riksarkivet og leste meg opp på alt jeg kunne finne om Tyrkia, Armenia, Syria og Armenernes skjebne. Jeg besøkte Damascus og Aleppo første gang i 2002. Jeg fikk et 3 ukers studieopphold i Det danske Institutt i Damascus i 2003. I 2004 tok jeg 4 måneder fri fra mitt arbeide og reiste i hennes fotspor med hennes dagboknotater som reiseguide. Jeg tog tog fra København til Istanbul og videre gjennom Tyrkia med buss og bil til Aleppo i Syria. Videre derfra til Armenia med fly.

I Aleppo i Syria møtte jeg den armenske diaspora og

(27.01.1871 – 22.07.1960)

de ble svært betatt av historien som var "glemt" De ønsket å hedre Bodil Biørn for hennes arbeide og besluttet å skjenke Kragerø en monument til hennes minne. Dette monumentet, en stein fra Aleppo med et bronserelieff av Bodil og tekst ble i sin helhet laget i Aleppo og sendt til Norge og avduket i Kragerø i 2004.

Vel hjemme følte jeg at historien om Bodil burde ut til flere. Med bakgrunn av min reiser, dokumentene, brevene og bildene oppsøkte jeg en filmprodusent. Resultatet ble dokumentarfilmen "De kaller meg Mor" som ble spilt inn i Tyrkia , Armenia og Syria I 2006/2007. Den ble vist på TV2 og Apricot International Filmfestival i Jerevan, det Danske Institutt i Damascus, samt i Aleppo, Stockholm, København mfl.

Bodil med barneflokk i Guymri.

MINNESMERKER.

Våren 2004 ble det avduket et minnesmerke til Bodils ære utenfor Kragerø rådhus utført av en armensk kunstner. Det var gitt av Armenerne i Aleppo, etterkommere av de som overlevde folkemordet.

Sommeren 2008 holdt Det armenske folkemord museet i Yerevan en seremoni til ære for Bodil Biørn. Den 22. Juli, datoen for hennes død, ble det satt opp en minneplate med den norske misjonæren og bistandsarbeiderens navn. Jord fra Bodils grav på Vestre Gravlund i Oslo ble fylt i et glass av Biskop Ole Christian Kvarme og bragt til Jerevan i Armenia. Der ble den satt inn et hulrom bak minneplaten. Da dette museet ble åpnet i 1968 var det Fridtjof Nansens navn som preget den aller første minneplaten. Fridtjof Nansen og Bodil Biørn var de to eneste nordmenn som brukte år av sine liv til å avhjelpe den uhyrlige flyktningkatastrofen verdenskrigen hadde skapt. Nansen, Folkeforbundets første høykommissær for flyktninger, hadde et sekulært grunnlag for sitt arbeid. For Bodil dannet et personlig kall utgangspunktet for å hjelpe hjemløse og fordrevne mennesker.

Historien om Bodil Biørn har siden ledet til flere bøker og utallige forsknings og avisartikler samt filmer.

RIKSARKIVET.

Riksarkivets første nettutstilling viser bildene fra Bodils fotosamling.

Wikimedia: Digitalisering av Bodils fotografiesamling.

FORSKNING

Inger Marie Okkenhaug "Women in a mission! Scandinavian Welfare and the Armenians in the Ottoman Empire, 1005-1917.

BØKER:

- Inger Marie Okkenhaug (UiV) "En Norsk Filantrop"
- Bodil og armenerne (1905-1934)
- Portal forlag 2016
- Jahn Otto Johansen "Folkemordet på Armenerne" Kultur og Utenriks 2015.
- Jon -Arild Johannessen/Siri Hopland «Det Armenske Folkemord» Dreyer 2015
- Lilit Stepanian/Nelly Barseghyan «Red Hail.. because it never ends». EVA arts foundation 2015
- Rafael de Nogales «Four Years Beneat the Crescent» 1924 Editora International (Spain). 2003 Gomidas Institute (London)

FILMER:

- «De kaller meg Mor»/«They call me Mother» Engelsk/ Norsk produsent: Kjell Eriksen, Videomaker 2007
- «Orphans of the Genocide». Produsent: Bared Maronian/ Maggi Mangassarian-Goschin 2013
- «Map of Salvation». Produsent: Man Pictures 2015

Bodil Katharina Biørn

Armenia og Bodil for meg!

Blomsterhavet ved Memorial Place i Jerevan hvor 1 mill Armenere besøket hver 24. april – Minnedagen for Folke-mordet.

Det er store kontraster fra kystbyen Kragerø til Armenia. Dog har min fasinasjon av landet og historien knyttet til Bodil Biørn berørt meg. Kragerø er fødestedet til Bodil Biørn (1871-1960) og nettopp hun er årsaken til mitt forhold til Armenia og mine seks reiser dit. Historien om misjonær, sykepleier, jordmor og antropolog Bodil Biørn har satte spor etter seg i Kragerø, men neppe tilsvarende det den har gjort i Armenia og hos det armenske folk. Hennes humanitære innsats har fått en sentral plass i Armenias historie og i norsk misjonshistorie. Kragerø fikk i 2004 en minnestein med relieff av Bodil Biørn som har fått sin plass på fremsiden av Rådhuset. Steinen og relief-fet ble skjenket av Armenere i Syria. Året etter ble en delegasjon med ordfører Erling Laland i spissen invitert til markeringen av 90-årsdagen for det armenske folkemordet. Arrangementet fant sted i Jerevan.

En meget spesiell og mektig markering av en tragisk historie vi nordmenn dessverre ikke er godt nok kjent med. Mitt første besøk ved monumet ved Memorial Place overfor Jerevan og den evige flamme, har jeg aldri opplevd maken til før og heller ikke siden. En million armenere i ærbødighet for deres blodige historie var sammen med oss denne dagen 24. april 2005.

Senere i 2008 ble ordfører Kåre Preben Hegland og jeg invitert til en minneseremoni i Jerevan hvor det ble avduket en minneplate over Bodil Biørn. Sammen med Bodils barnebarn Jussi og hans familie. Jord fra hennes gravsted på Vestre Gravlund ble fraktet til Jerevan og lagt inn i «The Wall of Genocide».

Det er med andre ord etablert en ikke ubetydelig venn-

(27.01.1871 – 22.07.1960)

Minneveggen Memorial Place. Tidligere ordfører Kåre Preben Hegland og jeg sammen med Jussi Flemming og hans familie ved The Wall of Genocide, Jerevan.

skapsforbindelse mellom Armenia og Kragerø basert på den historien Bodil Biørn har fortalt om verdenen. Vennskapssamarbeidet er videreutviklet gjennom en avtale mellom byen Gyumri og Kragerø. Gyumri er en av stedene hvor Bodil Biørn drev barnehjem og tok seg av foreldreløse barn under folkemordet. Derfor er det denne byen som fremover vil være vår venns­kapsforbindelse til Armenia.

Siden 2016 har det vært arbeidet aktivt med å etablere det nevnte venns­kapsbysamarbeidet med Gyumri – Bodil Biørns by. Det er knyttet kontakter med politiske og administrativ ledelse og høsten 2018 underskrev ordfører Jone Blikra en avtale med Gyumri og samarbeid innenfor utdanning, kultur og politikk. Sammen med den offisielle delegasjonen fra Kragerø kommune deltok også Kragerø Kantori som således ble den første døråpneren for det kulturelle samarbeidet. Senere ble det gjenvissitt av erkebiskop Miqayel fra Shirak under kirkeuka 2019. I januar 2019 arrangerte Kragerø Sjakklubb en internasjonal sjakkturnering for unge mennesker på Kragerø Resort. Fem unge spillere fra Gyumri deltok.

I forkant besøket i Gyumri i 2018 vedtok Kragerø kommunestyre på ny erkjennelsen av Folkemordet med oppfordring til regjeringen om det samme. Men foreløpig uten resultat. Dette er vi i Kragerø skuffet over, mildt sagt.

Minnesteinen over Bodil Biørn har blitt et viktig symbol for mange armener som bor i Norge, og jevnlig kommer besøkende til Kragerø. Hver 24. april legges det ned blomster offisielt fra Kragerø kommune og de armenerne som er bosatt i vår nabokommune Vegårdshei.

22. september 2018 er også er merkedag i Kragerø til minne om folkemordet. Da fikk Kragerø en Khachkar gitt av Hovhannes Bayadyan og innviet av Hayr Tirana - armensk prest fra Østerrike. Hovhannes er selv armener fra samme region som Gyumri og nå bosatt her i Kragerø. Det er satt opp et informasjonsskilt om Khachkaren hvor det heter: «En khachkar er en uten­dørs tavle hugget ut i stein og er en gammel armensk håndverkstradisjon. Den fungerer som et objekt for tilbedelse, som et minnesmerke og som en relikvie som forenkler kommunikasjon mellom det verdslige og sakrale.»

Jussi Biørn

For oss i Kragerø har dette vært Bodil's barnebarn Jussi Flemming Biørn som har vært døråpneren til Armenia. En entusiast som er levende opptatt av historien omkring sin bestemor og hennes virke i Armenia. Han har etablert et utrolig stort nettverk i Armenia og internasjonalt. Våren 2002 kom Jussi til Kragerø rådhus og fortalte at han var Bodil Biørns barnebarn. Han satt på dokumentasjon omkring Bodils arbeid i Armenia under folkemordet 1915 – 1919. Historien om Bodil var

Bodil Katharina Biørn

da lite kjent i Kragerø utover en artikkel av Inger Sandberg i Historieglimt flere år tidligere.

Det var også Jussi som kom til oss med budskapet fra armenerne i Aleppo i Syria med ønske å reise en minnestein over Bodil Biørn utenfor rådhuset.

Jussi har vært vår tilrettelegger og døråpner for Kragerøs engasjement og vennskap med Armenia. For meg også er svært god venn.

Menneskene

Også tidligere ambassadør til Norden - Hrachya Aghajanyan - har blitt en Kragerøv-enn og tilrettelegger for vårt engasjement og vennskapsforhold til Armenia. Kragerø er hans favorittsted og han var spesielt invitert til feiringen av vårt 350-årsjubileum i 2016.

Det er ikke alltid lett å huske alle navn, og det er heller ikke enkelt i forhold til alle de mennesker jeg har møtt i Armenia og her hjemme med tilknytning til Armenia. Men menneskene som mennesker husker jeg. Mennesker som utstråler en helt spesiell vennlighet og som viser et engasjement og stolthet knyttet til sin historie. Norge er kjent, og Bodil Biørn likeså. Dette gjør meg stolt.

Den armenske kulturforeningen og Armensk kirkesamfunn i Norge har også invitert meg til sine arrangementer gjennom årene. Spesielt overrekkelsen av et maleri av Bodil Biørn var for meg en høytidelighet som fant sted i Holmen kirke i Asker mars 2013. Maleriet henger i dag i vårt Rådhus.

Rundreisene

Avslutningsvis litt om mine rundreiser i Armenia. Et land som viser sitt mangfold i natur og kultur på en helt fantastisk og for meg eksotiske måte. Vi er jo også en nasjon med veldig mye og variert natur, og kultur som er godt bevart og det har Armenia til sitt fulle!

Byen Jerevan imponerer oss med sine majestetiske bygninger og mange kunstverk. Republikkplassen har ved våre besøk vært vår nærmeste nabo i forhold til Marriot hotel. Å kunne vandre rett ut på plassen hver morgen og starte byvandringene i Jerevan er en magisk følelse. Og dette toppet seg naturlig nok i forbindelse

*I 2008 ble tidligere ordfører Kåre Preben Hegland og jeg invitert til en minnere-
moner i Jerevan hvor det ble avduket en minneplate over Bodil Biørn i Wall of
Genocide. Jord fra hennes gravsted i Oslo ble lagt inn i rommet bak minneplaten.*

med Fløyelsrevolusjonen som vi var vitne til under vårt besøk i 2018 og hvor Republikkplassen var armenernes arena for demokrati. Der møtte vi et folk som krevde en forandring for landet sitt og fikk det.....

Mine/våre armenske venner og verter har alle de gangene jeg har vært i Armenia tatt oss med på rundreiser for å vise frem sitt land. Det være seg Sevansjøen med sin beliggenhet 1900 over havet eller Noravank-klosteret med en dramatisk adkomst gjennom ravinen i området rundt klosteret. Utsikten fra Khor Virap mot Ararat er uforglemmelig, selv om dette mektige og «hellige» fjellet kan sees fra de fleste steder i Armenia. Vår vennskapsby Gyumri, som det kulturelle sentrum i Armenia, forteller sin historie gjennom godt bevarte bygninger og sin helt spesielle katedral. Vi vandret i området hvor barnehjemmet Bodil Biørn drev i byen opprinnelig lå.

I samme retning, men noe mer øst reiste vi til byen Vanadzor, invitert dit av familien Bayadjan. Hvohannes Bayadjan, som nå altså er bosatt i Kragerø og giveren av vår Khachkar, er fra denne byen. Hans foreldre åpnet sitt hjem med et velsmakende, som alltid, armensk måltid bestående av ulike grillretter med dertil hørende drikke. Stoltheten de utviste som vertskap i deres vakre hjem illustrerte på en fortreffelig måte det alle armenerne har møtt meg med. Åpenhet, vennskapelighet og historisk bevisste.

*Kragerø mars 2021
Harald Bothner – Kultursjef*

(27.01.1871 – 22.07.1960)

Kragerø tar opp arven etter Bodil

Engasjementet til Bodil Catharina Biørns barnebarn, Jussi Biørn, er den direkte årsaken til at Kragerø kommune i dag har den armenske byen Gyumri som vennskapsby.

Det var da Erling Laland var ordfører at kommunen fikk en henvendelse om å få en minnestein med ett relieff av Bodil. Giverne var armenere fra byen Aleppo i Syria, steinen var laget av en armensk kunstner. Kragerø ble ved denne gaven igjen gjort oppmerksom på Bodils imponerende humanitære innsats. Minnesteinen står i dag foran Kragerø rådhus, og ble avduket i 2004.

Laland og daværende varaordfører, Arnfinn Jensen, ønsket at Kragerø kommune skulle engasjere seg videre i saken, både med tanke på å gjøre Kragerøs befolkning kjent med den heroiske innsatsen Bodil gjorde for armenerne, før, under og etter folkemordet, og å få Norge som nasjon til å anerkjenne folkemordet på armenerne. Så langt har de lyktes meget bra med det første målet. Norges mangel på anerkjennelse skal jeg komme tilbake til.

I 2006 gjorde Kragerø kommunestyre et utenrikspolitisk vedtak, de anerkjente at det Osmanske riket hadde utført folkemord på det armenske folk i perioden 1915 - 18, rundt 1,5 millioner ble massakrert. I tillegg kommer mange hundretusen drept både før og etter det nevnte tidspunktet.

I dag har over 20 land og internasjonale organisasjoner anerkjent at det ble begått folkemord. Norge er dessver-

Minneveggen Memorial Place.

re ennå ikke blant disse landene. Kragerø kommune var med dette vedtaket landets eneste kommune som hadde et kommunalt vedtak på at et folkemord hadde blitt begått. Det har i årene etter 2006 vært gjort en rekke henvendelser til norske regjeringer om at også Norge som nasjon må anerkjenne folkemordet. Svaret fra regjeringene, uansett politisk farge, har vært at dette er noe historikerne kan drive med, og ikke nasjonen Norge. Dette er ikke stedet til å spekulere på hvorfor Norge

som nasjon agerer på denne måten, men det betyr bare at også Kragerø kommune i årene som kommer må fortsette å legge press på regjeringen for å få til en slik anerkjennelse. Et slikt nasjonalt vedtak ville bety svært mye, både for armenerne i Norge, men også for alle de armenere som bor i andre land enn sitt hjemland.

Til nå har representanter fra Kragerø besøkt Armenia syv ganger. Dette har vært i forbindelse med arrangementer knyttet til Bodil Biørn spesielt, men også i forbindelse med internasjonale konferanser om folkemordet.

Som nevnt av Jussi i sin artikkel om Bodil ble det hentet jord fra hennes grav på Vestre gravlund i Oslo i 2008.

Kultursjef Harald Bothner og Jussi i samtale med tidsvitnet.

Bodil Katharina Biørn

Menneskerettsdommer Hanne Sophie Greve og Jussi Biørn.

En minnerik seremoni der også Biskop Ole Christian Kvarme deltok. Norgesglasset med jorden ble murt inn i minnemuren på Genocide museum i Armenias hovedstad Jerevan. Det ble en storslått markering hvor Jussis familie, representanter fra Kragerø kommune, geistlige og ledelsen ved museet deltok.

Samme dag ble dokumentarfilmen «De kaller meg Mor» om Bodils liv og virke vist i museets auditorium, med nasjonalt TV tilstede.

Dette var også året da Jussi fikk møte en person som hadde hatt sin oppvekst på Bodils barnehjem i Gyumri, han fortalte om gode minner og vektla Bodils brennende engasjement for alle på barnehjemmet. Gutten var nå blitt 93 år.

I 2011 deltok kommunens ledelse på «The international Conference; The Armenian Genocide and the Scandinavian Response». Dette var en konferanse med internasjonale forskere på folkemordet, en av deltakerne var dansken Matthias Bjørnlund, han har forsket spesielt på hvordan personer fra de skandinaviske landene, inkludert Bodil, arbeidet i Armenia under folkemordet, og hvordan de rapporterte hjem om det de var vitne til. I 2013 gav han ut boken «Det armenske folkedrab». Lokalt kan jeg også vise til en lengre artikkel i Historieglimt 2001, skrevet av Inger Sandberg. Artikkelen er basert på et intervju hun hadde med Bodil i 1948.

I fravær av norske nasjonale myndigheter fikk Kragerø

dette året også æren av å plante et norsk grantre oppe på høyden over Jerevan der Genocide museet ligger.

Hvor mye armenerne i vår tid setter pris på det arbeidet Bodil bidro med fikk Kragerø kommune bekreftet i 2015, da Armenia skulle markere at det var 100 år siden 1915 massakren. Det kom en invitasjon i fra Presidenten i Armenia til Kragerø kommune der han ønsket at representanter fra kommunen skulle delta på en stor markering i Jerevan 24.april. Dette var nok første gangen representanter fra Kragerø ble sittende på samme tribune som Russlands President Putin og daværende President i Frankrike, Hollande. Igjen ble det Kragerø som representerte Norge på en verdig måte. Det bli innkjøpt en stor krans for anledningen, en krans som ble plassert på minnesmerket ved museet.

I 2018 var daværende ordfører Jone Blikra leder for nok en kragerødelegasjon til Armenia, med på turen denne gangen var også Robert Carding og Kantoriet. Det ble bestemt at det nå var Gyumri og ikke Jerevan, som skulle være Kragerøs vennskapsby. I løpet av oppholdet ble det mange anledninger til å vise fram kultur i fra Norge og Kragerø, og Kantoriet fikk synge ved flere arrangementer, til stor glede for det armenske publikum.

Turen fikk forøvrig en dramatisk avslutning da de ble vitne til en politisk revolusjon i landet, en revolusjon som heldigvis gitt relativt fredelig for seg, til revolusjon å være.

(27.01.1871 – 22.07.1960)

Neste planlagte tur, for bl.a. å hente hjem underskrifter fra byen Gyumri, skulle vært i 2020; korona, og en labil politisk situasjon har foreløpig gjort at denne turen, ledet av nåværende ordfører, Grunde W. Knudsen, måtte utsettes.

Det har hele tiden vært både Jussis og Kragerø kommunes mål å kunne knytte nære bånd til dagens Armenia, både gjennom kulturutveksling og ikke minst ved å gi opplysning om folkemordet og Bodils innsats til begge vennskapsbyenes innbyggere. Å knytte bånd til skolene er et delmål i dette arbeidet. Så langt har det ikke vært praktisk mulig å få til en slik elevutveksling, men dette er noe det jobbes videre med.

17.mai 2015 fikk Kragerø besøk av Armenias ambassadør til Danmark og Norge, Hrachya Aghajanyan, han og familien takket ja til å delta i barnetoget, en fantastisk opplevelse fortalte han begeistret etter gjennomført togtur.

24. april 2018 ble det avduket en Khachkar(kors stein) i Kirkebukta. Minnesteinen ble initiert av Hovhannes Bayadjan, en armener bosatt i Kragerø. Steinen har blitt et nytt minneste for armenerne i Norge i likhet med steinen foran rådhuset, det er stadig blomster å se ved dette minnesteedet.

Erkebiskop i Armenia, Mikael Ajapahyan besøkte Kragerø i Kirkeuka 2019. Han deltok på gudstjeneste i Kragerø kirke, og han møtte avgangselever på Kragerø videregående skole i løpet av besøket. Av erkebiskopen fikk elevene bl.a vite at Den armenske apostoliske kirke blir regnet som den eldste kristne statskirke i verden, grunnlagt så tidlig som i år 301. e.Kr.

I år ble Bodils 150 års fødselsdag markert både ved minnestøtten utenfor Kragerø rådhus, og ved Khachkar i Kirkebukta.

Bodils status i Armenia kan ikke overvurderes, og arven etter Bodil er det nå opptil Kragerø kommune og kommunens innbyggere å forvalte på en måte som er i tråd med Bodils ånd og verdier.

Kåre Preben Hegland – tidl. ordfører

Ambassadør Hrachya Aghajanyan.

HAR DU LYST Å
SYNGE, FÅ NYE
VENNER OG HA
DET GØY!?

DA KAN DU BEGYNNE

HELLEKIRKENS BARNE OG UNGDOMSKOR!

KORØVELSER

HELLEKIRKEN

Onsdag: 1-6 klasse :
17.00- 18.15

Onsdag:
7.klasse og oppover:
18.30- 20.00

HAR DU NOEN SPØRSMÅL?

Kontakt: Nora Nilsen

Nora.nilsen@kebas.no

Tlf: 985 49348

Vi ønsker alle nye
medlemmer hjertelig
velkommen.

KIRKENS NØDHJELP
actalliance

**RENT VANN REDDER LIV.
FORANDRE. FOR ANDRE.**

Vipps valgfritt beløp til **2426**

SMS VANN til **2426** (250,-)

Eller gi på konto **1594 22 87493**

fasteaksjonen.no

**FOR 785
MILLIONER MENNESKER
ER DETTE DRIKKEVANN**

...TENK OM DU MÅTTE GI DET TIL DITT BARN?

Kirkens Bymisjon på Kragerø Stasjon!

**Vi blåser i fløyta og roper: Dørene åpnes!
Nå er det Kragerøs barn og unge som skal løftes og prioriteres.**

Kragerø Stasjon åpnet dørene i vinterferien og inviterte inn til «Åpen dag»

Det var foreldregruppa «Ungdomsbase» som tok initiativet. De samlet inn midler slik at de kunne leie rom i bygget. Nå er det åpent onsdag, fredag og lørdag.

Vi i Kirkens Bymisjon tok kontakt med dem, sammen med Kragerø Idrettsråd og Kragerø Kystlag for å innlede et samarbeid.

Vår inngang er tilliten vi har fått fra Vestfold og Telemark fylkeskommune.

Vi har inngått en partnerskapsavtale med fylkeskommunen hvor målet er «å etablere et attraktivt møtested for barn og unge fra 13-18 år i Kragerø»

Kragerø kommune har flere tilbud fra før, både på Kafè Multi i Løkka og på «Kalas» i Sannidal.

Tilbudene i Kragerø Stasjon kommer i tillegg til, med forskjellige dager, tider og aldersgrupper enn det som er fra før.

Det er mange forskjellige tilbud til barn og unge i Kragerø. Målet med et felles møtested er at det skal være nettopp det. Felles.

Vi håper at alle vil besøke møtestedet uansett hvilke aktiviteter du er med på fra før eller om du ikke deltar i organiserte aktiviteter. Her skal det være rom for alle!

Vi håper at det blir så bra at alle bare mååååå komme innom fordi det er så behagelig å være der samtidig som en også kan finne løsninger på noe en lurer på.

Sparebankstiftelsen kjøpte som kjent Jernbanebygget og inviterte alle interesserte personer, frivillige lag, foreninger og organisasjoner inn til idèdugnad, 23.juni 2020.

Kirkens Bymisjon vedtok ny nasjonal strategi for 2020-2025. I den heter det «vi har stor bredde i virksomheter og tiltak. I perioden 2020-2025 skal vi gjøre en ekstra innsats for barn og unge i hele denne bredden»

Med strategien i hånda tok vi grep om hvordan vi kunne gjøre en ekstra innsats for barn og unge i Kragerø. Løsningen fant vi ved å søke på midler hos fylkeskommunen.

Vi har avtalt med «Ungdomsbase» at Kirkens Bymisjon skal ha sin egen dag hvor vi inviterer aldersbestemte grupper.

Vårt mål er å invitere inn barn og unge i aldersgruppa 13-18 år, altså elever ved ungdomsskolen og videregående skole.

I vår søknad om midler skrev vi at målet er at ungdommer fra alle lag skal finne fellesskap på møtestedet. Vårt fokus er å fremme helse og trivsel for alle og bidra til å utjevne sosiale forskjeller.

Møtestedet skal være et sted der det er lov å være og ikke gjøre noe som helst.

Samtidig vil vi legge til rette for spennende aktiviteter, dele nyttig informasjon, å se hver enkelt og vise vei videre for de som trenger flere råd.

Alt i en skjønn forening hvor alle kjenner at de kan senke skuldrene og bare være helt seg selv.

Vi åpner etter påske, innen det skal vi få på plass

kompetanse og erfaringer med arbeid med barn og unge. Vi har leid vårt eget rom i 2.etg hvor Idrettsrådet og Kystlaget er nærmeste naboer.

Sammen med alle som er aktive i Kragerø Stasjon skal vi prøve oss frem. På veien finner vi nok mange svar på hva som fungerer, men også mange spørsmål for hvilken modell som vil leve videre inn i fremtiden. Det blir spennende å erfare.

Ved å bruke våre kanaler er vår plan å tilby ungdommen både kule og nyttige tilbud.

Vi har nettverket i Kirkens Bymisjon, partnerskapsavtalen med fylkeskommunen, kontakten med lag, foreninger, næringsliv, våre frivillige og ikke minst alle vi kjenner i Kragerø.

Det er ofte der vi finner de gode løsningene, slik vi har erfart det med våre andre tiltak som kafè, gruppe for ettervern og arbeidstiltaket «I Jobb»

Vi vil invitere ungdomsskole- og videregående elever til å foreslå navn på møtestedet, lage egen nettside, lage bildevegger og mye moro.

Kragerøfolk er utrolig gode, vi opplever mange som tar kontakt for å kunne hjelpe eller gi bort noe de har. Vår glede er å få tilliten til å dele det videre med de som trenger det mest.

I desember i fjor opplevde vi det spesielt sterkt da vi banket på døra hos en mor med to barn på lille julaften. Vi sto der alle fire med tårer i øynene da vi kunne bringe videre en gave som gjorde en stor forskjell for hvordan julekvelden deres ville bli. Gaven var fra en som gjerne ville hjelpe noen som trengte det.

Vi skriver ofte «den lille byen med det store hjertet» Det er det vi opplever.

2021 blir et pilot år hvor alle som vil, kan teste ut sine ideer på Kragerø Stasjon.

Vi håper mange griper sjansen. Når prøveperioden er over vil Sparebankstiftelsen evaluere alle erfaringer som er gjort.

Vi håper at vi i løpet av 2022 kan erfare at barn og unge finner sin plass på Kragerø Stasjon og at det kan bli et trygt og forutsigbart tilbud inn i fremtiden.

Ingen er bare det du ser!

Vi i Kirkens Bymisjon gleder oss til å ta ansvar for en fast dag i uka!

Vi blåser i fløyta og håper barn og unge henger seg på! Toget går ikke, det kommer.

Hilsen Kari Sveberg
Virksomhetsleder Kirkens Bymisjon i Kragerø.

KIRKENS PÅSKEPROGRAM 2021

Helle – Kragerø – Levangsheia og Skåtøy sokn

PALMESØNDAG 28. MARS

Kragerø kirke kl. 11.00
Gudstjeneste. Trond Engnes.
Offer til menighetsarbeidet.

Hellekirken kl. 11.00
Gudstjeneste. Harald Gulstad.
Dåp. Offer til Hellekirken.

SKJÆRTORS DAG 1. APRIL

Skåtøy kirke kl. 18.00
Nattverd gudstjeneste. Harald Monsen.
Offer til menighetsarbeidet.

Hellekirken kl. 18.00
Nattverd gudstjeneste.
Harald Gulstad.
Offer til Hellekirken

Kragerø kirke kl. 19.00
Nattverd gudstjeneste.
Trond Engnes.

LANGFREDAG 2. APRIL

Kragerø kirke kl. 11.00
Pasjonsgudstjeneste. Harald Monsen.

Støle kirke kl. 11.00
Pasjonsgudstjeneste. Trond Engnes

Kragerø kirke kl. 21.00
Korsets vei. Meditasjon med tekster og musikk.
Harald Monsen. Robert Carding.

PÅSKEAFTEN 3. APRIL

Steinmann kl. 23.45
Påskennattmesse. Harald Gulstad.

1. PÅSKEDAG 4. APRIL

Kragerø kirke kl. 11.00
Høytidsgudstjeneste. Harald Monsen.
Dåp. Offer til Det norske Misjonsselskap

Hellekirken kl. 11.00

Høytidsgudstjeneste. Harald Gulstad.
Nattverd. Offer til Det norske Misjonsselskap.

Skåtøy kirke kl. 11.30

Høytidsgudstjeneste. Trond Engnes.
Nattverd. Offer til Kirkens Bymisjon i Kragerø.

2. PÅSKEDAG 5. APRIL

Støle kirke kl. 11.00
Samtalegudstjeneste med konfirmantene..
Harald Monsen.
Offer til menighetsarbeidet.

**ØNSKER DU Å GI EN GAVE
TIL MENIGHETSBLADET?**

**BRUK KONTONUMMER
2655.55.76403**

**ALLE BIDRAG
MOTTAS MED TAKK!**

Vi snakkes

**Menighetsblad for Kragerø, Helle,
Skåtøy og Levangsheia sokn.**

Menighetskontoret:

Besøksadr.: Torvgata 7, 3770 Kragerø
Postadr.: Pb 128, 3791 Kragerø
Bank: 2655.55.76403

Redaksjonskomite:

Olav Drevland 988 37 224
Harald Monsen 900 76 544
Morten Skjævestad 915 82 214
Harald Gulstad 35 98 63 67
Arnfinn Jensen 905 84 852

VELKOMMEN TIL GUDSTJENESTE!

Helle – Kragerø – Levangsheia og Skåtøy sokn

APRIL

11. april: 2. søndag i påsketiden

Kragerø kirke kl. 11.00

Samtalegudstjeneste. Harald Monsen
Offer til menighetsarbeidet

18. april: 3. søndag i påsketiden

Kragerø kirke kl. 11.00

Gudstjeneste
Harald Gulstad
Offer til Ilula Orphan Program

25. april: 4. søndag i påsketiden

Hellekirken kl. 11.00

Gudstjeneste
Harald Gulstad.
Offer til Prosjekt «Hjelp Ugandas barn»
Årsmøte etter gudstjenesten

Skåtøy kirke kl. 11.30

Gudstjeneste
Harald Monsen
Offer til menighetsarbeidet

MAI

2. mai: 5. søndag i påsketiden

Hellekirken kl. 11.00

Gudstjeneste
Harald Gulstad
Offer til Gautefall fjellkirke

Kragerø kirke kl. 11.00

Gudstjeneste
Trond Engnes.
Offer til menighetsarbeidet.

Støle kirke kl. 11.00

Gudstjeneste
Harald Monsen.
Offer til menighetsarbeidet

9. mai: 6. søndag i påsketiden

Kragerø kirke kl. 11.00

Gudstjeneste
Harald Monsen
Offer til menighetsarbeidet

Skåtøy kirke kl. 11.30

Gudstjeneste.
Harald Gulstad. Offer til
Sjømannskirken, Norsk kirke i
utlandet

Torsdag, 13. mai: *Kristi himmelfart*

Ankerplassen Jomfruland kl. 12.00

Trond Engnes
Fellesgudstjeneste for Skåtøy,
Kragerø og Helle

Mandag 17. mai: *Grunnlovsdagen*

Kragerø kirke ca. kl. 11.15.

Festgudstjeneste
Harald Monsen.
Offer til Sjømannskirken, Norsk
kirke i utlandet.

Søndag 23. mai: *Pinsedagen*

Kragerø kirke kl. 11.00

Høytidsgudstjeneste.
Harald Monsen.
Offer til menighetsarbeidet

Hellekirken kl. 11.00

Høytidsgudstjeneste
Trond Engnes
Offer til Hellekirken

Skåtøy kirke kl. 11.30

Høytidsgudstjeneste.
Harald Gulstad.
Offer til menighetsarbeidet

Mandag, 24. mai: 2. pinsedag

Støle kirke kl. 11.00

Gudstjeneste
Trond Engnes
Offer til Gautefall fjellkirke

Søndag 30. mai: *Trenighetssøndag*

Kragerø kirke kl. 11.00

Gudstjeneste
Harald Monsen.
Offer til Ilula Orphan Program

JUNI

6. juni: 2. søndag i treenighetstiden

Kragerø kirke kl. 11.00

Gudstjeneste
Trond Engnes

Støle kirke kl. 11.00

Gudstjeneste.
Harald Monsen.
Offer til Det norske Misjonsselskap

13. juni: 3. søndag i treenighetstiden

Gautefall fjellkirke kl. 12.00

Fellesgudstjeneste for alle
menighetene i Bamble prosti

20. juni: 4. s. i treenighetstiden

Kragerø kirke kl. 11.00

Gudstjeneste. Harald Gulstad

Støle kirke kl. 11.00

Gudstjeneste. Harald Monsen
Offer til Ilula Orphan Program

27. juni: 5. s. i treenighetstiden

Hellekirken kl. 11.00

Gudstjeneste. Harald Monsen.
Felles for Kragerø og Helle.

Med forbehold om endringer.

Kragerø & Drangedal
Begravelsesbyrå

– etablert 1960 –

Verdighet ved
livets slutt

For priser og
informasjon; se:
www.bkd.no

Vakttelefon hele døgnet, 7 dager i uken: **35 98 21 94**

**SPAREBANKEN
SØR**

evashage

Torvgata 12, 3770 Kragerø • 35 49 90 30

Optiker Vestøl as
35 98 17 56
Torvgt. 20, 3770 Kragerø

**Elektroinstallatør
Terje Jørgensen AS**

Kalstadveien 7
3770 Kragerø
Tlf.: 911 35 723

elektrikerkjeden
norgeseliten
Din trygghet - vårt ansvar!

Støtt våre annonsører –
**de støtter
oss!**

-Vestøl-
Herre- og ungdomsklær

Europriis
MER TIL OVERS

ARKITEKTHUSET
LUNØE & LØFFLER
SIVILARKITEKTER
MNAL

 Tannlege Bernt A. Grøgaard

Brødrene Brubakken AS

KRAGERØ HOTELL
tlf. 48 11 02 22 • kragerohotell.no

Kragerø Blomsterleverandør
i over 100 år

35 98 18 14 – 35 98 22 09 – 35 98 20 87

 Hageland
www.hageland.no
Ørvik Plantemarked

Frithjof Johnsen
P. A. Heuchs gt. 2 • Jernbanetorget • 3770 Kragerø
Tlf. 35 98 16 68 • post@jernia-kragero.no

JERNIA
Servicetelefon 015 50 100 • www.jerniakjeden.no
ting & tang

Den lokale leverandør av gravmonumenter
Navntilførsel, oppussing m.m.

Tlf. 35 99 04 04 • Fax. 35 99 83 44

– Ta kontakt for avtale

DØPTE KRAGERØ KIRKE:

07.03.21 Mikkel Halvorsen Haugland

DØDE

KRAGERØ KIRKE/KAPELL - KRAGERØ OG SKÅTØY/ KALSTAD KIRKEGÅRD

27.10.20 Anne Harveg
08.12.20 Kari Helle Spilhaug Gundersen
23.12.20 Einar Bang
01.01.21 Arild Gundersen
03.01.21 Eva Jørgensen
11.01.21 Aud Larsen
19.01.21 Aud Forsjord
22.01.21 Nils Kristian Pedersen
24.01.21 Solveig Strøm Finsrud
08.02.21 Mads Jørgen Olsen
12.02.21 Ragnhild Rønning
20.02.21 Ann-Karin Solbakk-Hansen
28.02.21 Finn Eirik Snøaas

SKÅTØY KIRKE - SKÅTØY KIRKEGÅRD/LANGØY KIRKEGÅRD

01.01.21 Rigmor Bakketun

STØLE KIRKE - OSPEVIKA KIRKEGÅRD

06.12.20 Borghild Andrea Frivold Johannessen
10.01.21 Else Marie Bjørkkjær
31.01.21 Jens Thomas Bjørkkjær

KRAGERØ KIRKEKONTOR

Besøksadresse: Torvgata 7

ANSATTE

Prost Trond Engnes

35 98 63 62 - 41 45 35 91

trond.engnes@kragero.kommune.no

Sokneprest Harald Magnus Monsen

35 98 63 60 - 90 07 65 44

harald.monsen@kragero.kommune.no

Sokneprest Harald Saanum Gulstad

35 98 63 67 - 99 72 40 54

harald.gulstad@kragero.kommune.no

Sekretær Kari Skarvang

35 98 63 61 - 416 33 056

menighetskontor@kragerokirkene.no

Kirkeverge Anne-Mette Bamle

35 98 63 64 - 91 81 01 48

anne-mette.bamle@kragero.kommune.no

Konsulent, kirkegårdssaker

Bertha Gautefall Hiis

35 98 63 63 - 40 47 73 36

bertha.hiis@kragero.kommune.no

Kantor Kragerø sokn, Robert Carding

35 98 09 15

Kantor Helle sokn, Robert Czyz

99 27 15 14

Kantor i Levangsheia og Skåtøy sokn

Jorunn Myre - tlf: 90 87 70 81

Menighetspedagog Kragerø sokn:

Jorunn Myre tlf. 90 87 70 81

Diakonimedarbeider Kragerø sokn:

Sven Ludvigsen tlf. 92 88 13 46

Kirketjenere Kragerø kirke:

Torgeir Dahl, 41 75 99 19

Svein Jonny B. Larsen, 47 30 31 27

Kirketjener Helle kirke:

Jørund Skarvang Olsen, tlf: 950 52 369

Kirketjener Skåtøy kirke:

Per Oddvar Ødegaard, 48 03 23 42

Kirketjener Støle kirke:

Trond-Arild Johannessen tlf. 907 78 967

Vi er her.
Alltid.

22 40 00 40
kirkens-sos.no

KE Kragerø
Elektriske
Kirkegt. 14 • Tlf. 35 98 65 60

sport 1
Kragerø

Hjallum A.s

Ing. og aut. Rørleggerforretning
Tlf. 35 98 13 75 • Fax 35 98 35 65

Påske **ANDAKTEN**

av Lydia Gausdal Drevland

NÅR LYSET

vender tilbake

De av oss som engang har bodd langt mot nord, ytterst i verden, og har opplevd både midnattssol og mørketid, vet noe om lysgleden ved solsnu. For en opplevelse å se solskiva igjen etter å ha tuslet omkring i tussmørket i ukevis!

Havøysund på 71 grader nord, der vi bodde i 5 år, blei soldagen markert med skolefri og skitur for små og store opp til Gavlen, øyas høyeste punkt. Gjensynsgleden gjorde dette til en av årets store dager! Alle som hadde vokst opp i Finnmark, kan fortelle sin solhistorie.

Randi er en av dem «Det ble det nesten som en andakt den dagen solskinnet falt på trammen til bestemor-huset,» fortalte hun. For nå var det lov å ønske seg tre ting. Vi ser for oss veslejenta og bestemor som lister seg ut i kaldværet og ser mot fjella og lyset. Det hele må skje fort. Det er bare et kort øyeblikk da det første solstreifet stryker over trammen. Det er da det gjelder, og bestemor er alt klar med sine to ønsker;

«Jeg ønsker meg Guds nåde», sier den aldrende kvinnen med skjelvende stemme. Det neste ønsket kommer snart etterpå, «og god helse». Da er det bare ett ønske igjen til barnebarnet. Hva skal hun ønske seg? De viktigste ønskene har jo allerede bestemor sagt. «Ei grønn kåpe», kommer det heseblesende fra Randi. En grønn kåpe! Jeg tenker på hva jeg ville jeg ha ønsket meg? Mange av ønskene våre er av det materielle slaget.

Dette barndomsminne hendte for mange år siden. Hvem spør etter Guds nåde i dag? Hva er viktig for oss som lever i 2021? Vi vet ikke om ho Randi noen gang fikk ei grønn kåpe eller om bestemor blei velsignet med ei god helse, men ett er sikkert og kan stå fast:

Vi får tro på en nådig Gud. Nåden går som en rød tråd gjennom Bibelen vår. Vi har en Far som har nåde nok for alle som ber Ham om det. Lyset er på vei tilbake. Vi kan også i tunge tider få holde fast i løftene. Jer 29.11 «For jeg vet hvilke tanker jeg har med dere. sier Herren, fredstanker og ikke ulykkestanker. Jeg vil gi dere framtid og håp.»